

její předpisy § 343 a násl. téhož zákona. Ježto dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti byla neprávem zemskému inspektorátu pro zemské dávky přikázána v přednostním pořadí, bylo dovolacímu rekursu vyhověti a rozhodnouti tak, jak se stalo.

Čís. 9731.

Mezi královstvím Maďarským a Československou republikou není dosud zaručena vzájemnost ve smyslu § 79 ex. ř.

Rodiče nemají právní nárok na to, by jim bylo dítě před dosažením patnáctého roku vydáno ze státního dětského domova (zák. čl. XXI:1901).

(Rozh. ze dne 14. března 1930, R I 103/30).

Návrhu nemanželské matky, bydlící v Budapešti, by jí bylo vydáno do výchovy nezletilé dítě, soud první stolice toho času nevyhověl. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rozhodnutí poručenského úřadu, o něž opírá nemanželská matka návrh na vydání dítěte, není usnesení poručenského úřadu v Mukačevě ze dne 16. listopadu 1925, nýbrž rozhodnutí městské sirotčí stolice v Budapešti jako příslušného cizozemského poručenského úřadu ze dne 11. února 1925, jímž bylo uznáno, že dítě, které jest maďarským státním příslušníkem, má býti podle § 51 výnosu čís. 1/1903 B. M. propuštěno ze svazu státního dětského domova a vydáno matce Gisele R-ové v Budapešti. Ač rozhodnutí bylo prohlášeno ihned za vykonatelné, nemohou československé soudy podati pomocnou ruku k jeho provedení, neboť podle spisů a listin, které byly zřízeny mimo území Československé republiky smí na jejím území dojíti k exekuci nebo k jednotlivým exekučním úkonům jen tehdy a potud, pokud jest zaručena státními smlouvami nebo vládními prohlášeními, vyhlášenými ve sbírce zákonů a nařízení, vzájemnost. (§ 79 ex. ř., čl. IX § 1 zák. č. 23/1928). Mezi královstvím Maďarským a Československou republikou taková vzájemnost není ještě zaručena. Nárok nemanželské matky musí býti proto posouzen samostatně zdejším soudem s hlediska zvláštní ochrany, kterou zákon (§ 183 nesp. říz.) zaručuje také cizozemskému dítěti, zdržuje-li se na zdejším státním území. Příslušným k rozhodnutí byl okresní soud v Bilině, jemuž bylo další odstarávání poručenských věcí, arci bez újmy práv příslušného cizozemského poručenského úřadu, odstoupeno usnesením poručenského úřadu v Mukačevě ze dne 25. května 1928 a v jehož obvodu se dítě zdržuje. Poručenský soud mohl se při tom řídit jen zájmem dítěte, jemuž musí ustoupiti i přirozené právo matky. To platí nejenom podle domácího práva, nýbrž i podle zákonů uherských. Bylo-li

dítě, jako v tomto případě, přijato pro opuštěnost do státního dětského domova, má podle § 1 zák. čl. XXI/1901 zůstat v jeho svazku do patnáctého roku svého věku. Příslušný poručenský úřad může sice podle § 50 prov. nařízení k zák. čl. VIII a XXI/1901 na žádost rodičů naříditi, by dítě bylo jim vydáno, ale právní nárok na to rodiče nemají. Rekursní soud správně a jasně odůvodnil, že vydání dítěte v jeho nynějším věku přičilo by se jeho zájmům. Dítě jest 12½ roků staré a nezná maďarsky, matka se s ním nedomluví a bydlí v Budapešti. Poněvadž dítě právě nyní končí své školní vzdělání a v Budapešti by v něm nemohlo pro neznalost řeči řádně pokračovati, bylo by vytržení z nynějších poměrů spojeno s nenahraditelnou škodou pro jeho duševní vývoj a celou budoucnost.

Čís. 9732.

Dalo-li k jednání o delegaci soudu podnět řízení sporné, jest přípustnost a formu rekursu do usnesení o delegaci posuzovati podle předpisů o řízení sporném.

(Rozh. ze dne 14. března 1930, R I 119/30).

V r c h n í s o u d nevyhověl ve sporu o uznání otcovství návrhu žalovaného na delegaci jiného soudu než příslušného soudu k rozhodnutí o jeho odvolání.

N e j v y š š í s o u d odmítl rekurs žalovaného do usnesení vrchního soudu.

D ů v o d y:

Žalovaný podal proti usnesení vrchního soudu písemný rekurs, který není opatřen podpisem advokáta, a výslovně odepřel vyhověti vyzvání soudu, by rekurs v určené mu lhůtě dal dodatečně podepsati advokátem (§ 85 c. ř. s.). Podle § 520 c. ř. s. jest však v tomto případě advokátův podpis nezbytnou náležitostí písemného rekursu. Řízení o delegaci není sice součástí sporu a není ani sporem incidenčním (viz rozhodnutí čís. 8397 sb. n. s.), ale pokud jde o otázku přípustnosti rekursu a o jeho formu, jest míti na zřeteli, že k návrhu strany na delegaci jiného soudu k rozhodnutí o odvolání ve sporu o uznání otcovství a placení výživného a k jednání o tomto návrhu dalo podnět řízení sporné a nikoliv řízení nesporné takže přípustnost rekursu jest posuzovati podle § 514 c. ř. s. a nikoliv podle §§ 14 až 16 nesp. říz. a jeho formu podle § 520 c. ř. s. a nikoliv podle předpisů cís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák.

O rekursu postrádajícím formy zákonem nutně předepsané nelze však zahájití řízení a bylo jej proto odmítnouti.